

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Waerchtighe Historie Van de Martelaers Van Gorcom

Estius, Wilhelm

Antwerpen, 1604

Capittel XXIII. Van sijn oodt-moedigheydt, ende andere deughden.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64552](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64552)

weder-partije wel en dorste met hem te velde comen. Ten lesten (d'welck oock gheenen cleynen lof te rekenen en is) in vele dinghen onder-vonden ende her-baren / wieste alle sijn wercken soo wel aen te stellen / dat hy niet lichtelijck inde op-sprake vande quaedt-willighe en soude gheballen hebben.

CAPITTEL XXIIII.

Van sijn oodt-moedigheyt , ende andere deughden .

Bhaluen alle t'ghene dat wy van desen man verhaelt hebben maecte hem grootelijcks bemindt by eenen peggelijcken sijn wonderlijcke oodt-moedigheyt ende beleeftheyt ende vziendelijckheyt van manieren / die hy nochtans al-soo wieste te temperen met stemmighen / dat hy sijn ontslagh ende liefelijckheyt beyde wel bewaerde. Waer deur geschiedde dat de mildtheyt der goeder borgheren tot hem meer gheneyght was / ende dat hem vander stadts wegghen (midts dat sijn ordinaris inncromen seer cleyn ende sober was / by-sonder die soo gastbaer ende liberael totten armen was) upt het ghemeyn innc-comē toe-geschickt waren hondert gouden croonen s'iaers / hoe wel dat hy van dese ordinantie / om de vervolginghe die cozts daer naer teghen hem ende andere dienaers des Heeren is opghestaen / noyt yet en heeft ghenoten . Sijn mildtheyt totte arme menschen was groot ende gheduerigh / maer heeft aller-meest ghebleken ten tijde aller een groote hongers-noodt by ghebreke van graen op-ghelesen / by-naer heel Neder-landt heeft bedoruen. Want all-doen en heeft hy niet alleen sijn goet upt-ghegeeft / maer t'schene dat hy oock t'binnenste van sijn herte soude upt-ghestort hebben deur de arme men-

me menschen / principaelijcken die hy wieste dat in den aller-meesten noodt waren: het welck doende / heeft hy met een werck twee officien van eenen Pastoor bedient / de arme menschen voedende met onder-houdt / de rijcke met sijn exempel. Hy was gewoon t'somers te roopen alle t'ghene daer hy den noodt vande schamele mensche / s' winters hen uytdeplende / soude moeten mede te hulpe comen / als kaesen / tozuen / ende andere dier-ghelijcke dinghen. Ende dit selue hadde hy oock beginnen te doen in't beginsel van dien somer als hy ghemartirizeert is gheweest: noch hy en heeft niet / ghelijck vele menschen doen / uyt de benauwtheydt des tijdts oorsaecke ghenomen om sijn liberaelhepdt te vermindere. Soo wanneer als hy tot arme siecken quam om de Sacramenten aen te dienen / niet alleen en ontfingh hy sijnen behoerlijcken ghewoonelijcken salaris niet / maer gaf oock vanden sijnen daer toe meer als hy andersins naer ghewoonte ontfangen soude hebben / verdyjuende al-soo soo vele alst hem moghelijck was tweederlepe cranckheden met twee wercken der barmhertigheden. De supuerhepdt heeft hy tot allen tijden onder-houden niet alleen ongheschendt / maer oock vrij van alle quaedt vermoeden. Waer-om de op-spraken die teghen sijn eerbarepdt van sommighe boof-wichten verliert waren doen hy te Gorcom ghevanghen was / waren al-sulcks dat sy de inuenteurs meer ont-eerden / dan sy op hen plaetse grepen. Doordts hoe strenghe dat hy gheweest is teghen sijn seluen om het vleesch te castijden ende te temmen / is uyt dit een punct ghenough te mercken / dat hy met sijnen mede-gheselle H. Nicolaes Doppel ghewoon was den Vasten der hepligher Kercken viertigh daghen langh al-soo nauw te onder-houden / dat merckelijck uyt elcks

aen-schijn goet te sien was de castijdinghe des lichaems : soo dat daer-om sommighe hunne ghemeynsame vrienden seyden/ dat sy inder waerheydt met dien Vasten thiende gauen van hun vleesch oft lichaem/ ghelijck de heylighe Kercke deur den seluen Vasten Gode thiende gheeft vanden heelen iaere.

CAPITTEL XXV.

Van sijn sorgh-vuldighe vermaninghen.

OM nu noch wat meer te spreken vande sorghvuldigheydt ende neerstighe toe-siecht van W. Lenaerd in sijn Pastoorship: hoe wel dat in sulcken officie vele dingen zijn die het hert van eenen Pastoor (die t'selue niet slappelijc maer op-rechtelijck als inde teghen-wozdigheydt Gods wilt bedienen) moghen benauwen ende grootelijcks ont-rusten / nochtans en achtede hy niet al-soo moepelijck / als beligh te zijn met de biechten der penitenten te hoozen : soo dat ick upt sijnen mondt som-tijds ghehoort hebbe / dat hy lieuer hadde drij-mael te prediken / dan eens biecht te hoozen : ende dat soo om andere redenen / als principelijck dese ghelijck hy seluer belede / om dat de ghene die hem tot al-sulckē last begheuen heeft / de sonden vanden menschen die dickwils seer leelijck ende vermijdelijck zijn moet aen-hoozen / ende de selue ghehoort hebbende in sijn ghedachten dickwils ouer-legghen / oock teghen sijnen danck. Het welck hoe groot een cruys en toezement dat het is veur een op-recht eer-baer herte / dat gheboelde hy / ende dat gheboelen noch alle de ghene die inden leghe der eer-baerheydt Christo dienende / een gheduerighe ozloghe voeren teghen den huyl-vpandt hun eyghen vleesch. Daer-om de stoel daer hy in plagh te sitten om biecht te hoozen

ren